

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 350/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť B. A., K., Č., zastúpenej advokátom JUDr. V. K., Advokátska kancelária, M., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. D 1295/01, Dnot 252/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. A. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2008 doručená sťažnosť B. A., K., Č. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného

v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v dedičskom konaní vedenom pod sp. zn. D 1295/01, Dnot 252/01.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla: *„Porušovateľ základného práva (okresný súd - pozn.) vo veci prejednávania dedičstva po poručiťovi ... prostredníctvom súdneho komisára ... začal dedičské konanie o novoobjavenom majetku v r. 2001 pod sp. zn.: D 1295/2001, Dnot 252/2001, a uvedené dedičské konanie bolo právoplatne skončené Uznesením porušovateľa základného práva zo dňa 26.03.2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2008. Uvedeného dedičského konania som bola účastníčkou ako dedič. Počas tohto sedemročného obdobia som sa neustále stretávala s tým, že porušovateľ základného práva vydával nesprávne uznesenia o prejednaní dedičstva, ktoré odvolací súd vždy zrušil a vec vrátil porušovateľovi na ďalšie konanie. Prostredníctvom ďalšej dedičky v tomto konaní ... sme opakovane žiadali o urýchlené skončenie tohto dedičského konania. Následne počítajúc s tým, že uznesenie porušovateľa základného práva zo dňa 26.03.2008 bude opäť zrušené, som sa informovala po jeho doručení v bezplatnej právnej poradni, ktorú poskytuje Lokálne partnerstvo sociálnej inklúzie Turiec so sídlom v Martine na Kukučínovej ul. č. 1, že porušovateľ základného práva porušil moje základné práva a slobody. Mám zato, že porušovateľ základného práva porušil moje základné práva a slobody ...“*

Podľa sťažovateľky postupom okresného súdu došlo k úplne zbytočným prieťahom v dedičskom konaní a predmetná vec nebola okresným súdom prerokovaná v primeranej lehote, v dôsledku čoho sťažovateľka nemôže užívať majetok, ktorý je predmetom dedičstva (pozemky v urbáriáte, ktorý vyplácal podiely v neoprávnenej výške inej osobe).

S ohľadom na uvedené bol podľa sťažovateľky *«porušený aj čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, a to najmä v nadväznosti na logický výklad vety „Dedenie sa zaručuje“ (aj vzhľadom na ust. čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd – konanie a rozhodnutie porušovateľa porušilo moje právo na ochranu majetku a moje právo na pokojné užívanie majetku ako fyzickej osoby – vlastníka, t. j. dediča*

poručiť, vzhľadom na znenie ust. § 460 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení – „Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiť“».

Sťažovateľka vzhľadom na uvedené navrhla, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že okresný súd svojím konaním vo veci vedenej pod sp. zn. D 1295/01, Dnot 252/01 porušil jej základné práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 120 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu

a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05).

Podstatou sťažnosti sťažovateľky bolo namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku zbytočných prietahov spôsobených postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. D 1295/01, Dnot 252/01, pričom porušenie týchto práv malo spôsobiť zásah aj do jej základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, IV. ÚS 37/02, III. ÚS 109/03) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vychádza pritom z toho, že účelom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov (rovnako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03).

Podľa zistenia ústavného súdu uznesenie okresného súdu sp. zn. D 1295/01, Dnot 252/01 z 26. marca 2008 nadobudlo právoplatnosť 29. apríla 2008. Sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 9. júna 2008 (na poštovú prepravu odovzdaná 5. júna 2008).

Z uvedeného vyplýva, že konanie, v ktorom malo dôjsť k porušeniu sťažovateľkiných základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bolo už v čase uplatnenia ochrany označených práv sťažovateľkou prostredníctvom sťažnosti podanej ústavnému súdu právoplatne skončené.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2008